

Společná modlitba
oblátské rodiny, v níž se setkávají
a propojují všichni její členové.
Každou 3. neděli v měsíci.

ORACE

21. prosince 2025

CZ

EVANGELIUM LIVE: Mt 1, 18-24

Když se nám narodil Kubík a začali jsme chystat křtiny, dlouho jsme přemýšleli, koho mu vybereme jako patrona a jeho ochránce v nebi. Napadalo nás hodně našich oblíbených a sympatických svatých, ale bylo těžké vybrat toho „pravého“. Při jedné procházce jsem nad tím dlouze přemýšlela a najednou mi to přišlo hrozně nefér, že si ti svatí k tomu vlastně nemůžou nic říct. Co když je v nebi někdo, komu by to udělalo fakt radost, že bude mít zrovna našeho Kubíka? A co když už v nebi dávno nějakého patrona má? Rozhodla jsem se vzdát výběru a poprosila jsem celé nebe, že pokud je tam někdo, kdo by si vzal Kubíka rád na starosti, ať se ozve. A ozval se. Hned. Svatý Josef, Josef, který nás do té doby vůbec nenapadl.

Když jsem byla ještě těhotná, hodně jsem se k Josefovi modlila, k němu a k Marii, aby nám s manželem

pomáhali být pro Kubíka těmi nejlepšími rodiči na světě. Josef je vůbec jedním z mých nejoblíbenějších světců. Je to takový Clark Kent, klíčová postava dějin v pozadí, která nepotřebovala dávat na odiv, že je Superman. V Písmu se o něm moc nepíše, ale z těch pár kapitol na mě působí jako muž, který myslel víc na druhé než na sebe, byl trpělivý, odvážný, rozhodný a stoprocentně důvěřoval Hospodinu. Nic nebylo víc, ani jeho pověst, ani jeho touhy a sny, ani vlastní kariéra, jen věřil. Všechno vsadil na Hospodina. Vůbec se nesnažil stát slavným Supermanem, ale nechal se Hospodinem za Supermana povolat. A tak si tě, náš milý Kubíčku, nemohl vybrat lepší patron. V nebi se za tebe přimlouvá samotný Superman. A kdo ví, co se teď zrovna zdá tobě a jaký superhrdina vyroste z tebe.

Generální představený (1947–1972) Léo Deschâtelets OMI v dopise provinciálům:

„Zdá se mi, že právě v duchu svatého Josefa bychom měli žít články našich svatých Konstitucí, které s mimořádnou jemností popisují všechny odstíny komunitní lásky založené na laskavosti, pokoře, zdvořilosti, skromnosti a zbožnosti, tedy směs těch nejmilejších přirozených ctností a těch nejušlechtilejších nadpřirozených ctností.“

Matouš 1, 18-24

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů." To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroka: 'Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel,' to znamená 'Bůh s námi'. Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

